

de derinde ville ikke kalde på politiet. Det er klart, for det var dem, professorerne inklusive, der lavede strejken. Det er for borgernes skyld, at politiet skal udføre det arbejde, som vi alle sammen ved er meget, meget ubehageligt for dem, og som de gør med stor ulyst, og vi må give dem meget lange tøjler i valg af de metoder, de selv mener de er nødt til at benytte, når det gælder om at klare det dér.

Men jeg er glad for, at debatten heldigvis kom til at dreje sig om noget andet. Vi var en 3-4 stykker, der var helt enige om, at det, der er det interessante i det her, er at få fastlagt kvalitetskravene. Det er dér, det hele ligger. Det er der en antydning af i SF's dagsordensforslag, og det glædede jeg mig over. Men der er også en klar erkendelse fra Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets side af, at selvfølgelig må de mennesker, der skal opstille vilkårene, hvorunder private skal have noget arbejde udliciteret, vide nøjagtig, hvordan de skal formulere de ønsker, de har, og omvendt må de private, der skal gå ind i arbejdet, også have helt klarhed over, hvad det egentlig er, de påtager sig, før man kan sige, at der kan være fri konkurrence om vilkårene. Først når alle parter er fuldstændig klar over, hvad det er, man handler om, kan man sige, at der er fri konkurrence. Jeg er meget, meget glad for, at debatten kom hen i den retning.

Jeg skal lige af hensyn til fru Pernille Sams sige, at Centrum-Demokraternes holdning til privatisering er ganske klar: Vi har ingen. Hvis der lå et forslag fra vore regeringspartnere i firkløverregeringen om, at man skulle privatisere, sagde vi: Ja, det lyder da meget fornuftigt. Hvis Socialdemokraterne i den regering, vi sidder i nu, ikke vil være med til noget af ideologiske grunde, vil vi protestere og arbejde imod det. Hvis Venstre og De Konservative i den borgerlige regering dengang ville have gennemført det af ideologiske grunde, ville vi have protesteret imod det. Men ja eller nej til privatisering er – som SF så udmærket sagde – et pragmatisk spørgsmål og ikke et spørgsmål om, hvorvidt man kan lide den ene eller den anden driftsform. Det gælder selvfølgelig i endnu højere grad udlicitering. Det er da klart, at udlicitering er en helt naturlig ting at foretage i en lang række situationer, men kvalitetskravet må spille den store rolle.

Så vil jeg i øvrigt beklage, at man ikke fra Venstres, De Konservatives og Fremskridtspartiets side gjorde noget mere ud af de bemærk-

ninger, som ministeren kom med, og som jeg finder er noget helt centralt, nemlig på hvilke områder det offentlige og det private kan arbejde sammen, og på hvilke områder de bliver nødt til at arbejde sammen i fremtiden. Man ser det i andre lande rundt omkring, måske aller mest i USA, hvor en stor, stor del af USA's private erhvervsliv er båret frem af, at det offentlige har tilskyndet det til at iværksætte et eller andet.

Dér skal Danmark konkurrere. Når vi er så lille et land, der har så få muligheder, som vi har, gælder det i allerhøjeste grad om ikke at dele os i to lejre, der skal bekæmpe hinanden under ideologiske slagord, men om i stedet at finde sammen om at løse opgaverne i fællesskab. Det gjorde ministeren en hel del ud af, og det kunne jeg godt have ønsket havde spillet en noget større rolle i debatten her i dag.

Men det vigtigste er naturligvis, at man får fastslået, at udliciteringer naturligvis skal fortsætte. Privatisering er noget, vi ser på fra sag til sag.

(Kort bemærkning).

Frank Aaen (EL):

Jeg synes nok, at hr. Erhard Jakobsen har en mærkelig demokratiopfattelse. Den kan vel sammenfattes i: Al magt til dem, der er valgt, al magt til arbejdsgiverne. Når nogle protesterer, når nogle skriver artikler, henvender sig til politikerne og siger, at her er noget galt, når de endda må gå i strejke i flere omgange uden at blive hørt af politikerne og af arbejdsgiverne, og de til sidst tvinges ud i en aktion, som ingen af de 82 chauffører for bare ét år siden havde drømt om, de skulle komme ud i, og når de er blevet presset så langt ned og så langt ud, at de laver blokade for at forsvare deres egne løn- og arbejdsvilkår, har hr. Erhard Jakobsen det ene svar: Politiet skal bare pudses på dem. Politihundene skal bare frem.

Jeg synes, det er en mærkelig demokratiopfattelse, og jeg må sige til hr. Erhard Jakobsen, at når der udtrykkes en sådan glæde over folkelig opbakning til det massive flertal i Folketinget, er jeg glad for, at jeg hører til det mindretal herinde, som befolkningen klart og tydeligt støtter. For det viser sig jo, når man laver Gallupundersøgelser af folks holdning til Ri-Buskonflikten, at hver gang der er to, der støtter den linje, vi står for, med støtte til Ri-Buschaufførerne, er der én, der støtter den modsatte.